

God jul
fra *Ålbanì*

Ålbanì
Julens sange

— De bedste fynske —
traditioner er blå og røde

God jul fra Ælbani

Det kimer nu til julefest

1. Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårsgaver: fryd og fred.
2. kommer med til Davids by,
hvor engle sjunge under sky;
o, ganger med på marken ud,
hvor hyrder høre nyt fra Gud!
3. Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet i
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!
4. O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang,
for ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebredt.
5. Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt,
et himmelsk liv du har mig købt.
6. Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!
7. Ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændtes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol.
8. Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og Himmel-dåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.
9. Kom, Jesus, vær vor hyttegæst,
hold selv i os din julefest!
Da skal med Davids-harpens klang
dig takke højt vor nytårssang.

God jul fra Ælbani

Juletræet med sin pynt

1. Juletræet med sin pynt
venter på, vi får begyndt.
Aldrig har det vær't så grønt,
aldrig har det vær't så kønt.
Og fra selve himlen gled
vist den store stjerne ned.
2. Hjerter klippet med en saks
af den fingernemme slags,
kræmmerhus med krøllet hank,
som så let får en skavank,
kurve, kugler, fugle, flag,
op og ned og for og bag ...
3. Når de mange fine ting
hænger roligt rundt omkring,
og når alle lys er tændt,
og her lugter brunt og brændt,
er det som en sommerdag
dér, hvor træet kommer fra.
4. Alle vegne ud og ind
glimrer edderkoppesvind ...
mon der ikke bor en spurv
her i denne lille kurv?
Kræmmerhus med nødder i
er grangiv'lig kogleri.
5. Juletræet på besøg
hilser os fra eg og bøg
med besked derude fra,
at det lysner dag for dag,
og at solen fra sit skjul
ønsker os en glæd'lig jul.

God jul fra Ælbanî

Dejlig er den himmel blå

1. Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.
2. Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.
3. Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.
4. Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.
5. De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.
6. Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.
7. Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

God jul fra Ælbanî

Et barn er født i Bethlehem

1. Et barn er født i Betlehem,
thi glæde sig Jerusalem!
Halleluja, halleluja!
2. En fattig jomfru sad i løn
og fødte Himlens kongesøn.
Halleluja, halleluja!
3. Han lagdes i et krybberum,
Guds engle sang med fryd derom:
Halleluja, halleluja!
4. Og Østens vise ofred der
guld, røgelse og myrra skær.
Halleluja, halleluja!
5. Forvunden er nu al vor nød,
os er i dag en frelser fød.
Halleluja, halleluja!
6. Guds kære børn vi blev på ny,
skal holde jul i Himmel-by.
Halleluja, halleluja!
7. På stjernetæpper lyseblå
skal glade vi til kirke gå.
Halleluja, halleluja!
8. Guds engle der os lære brat
at synge, som de sang i nat:
Halleluja, halleluja!
9. Da vorde engle vi som de,
Guds milde ansigt skal vi se.
Halleluja, halleluja!
10. Ham være pris til evig tid
for frelser bold og broder blid!
Halleluja, halleluja!

God jul fra Ælbani

Glade jul, dejlige jul

1. Glade jul, dejlige jul,
engle daler ned i skjul!
Hid de flyver med paradigrønt,
hvor de ser, hvad for Gud er kønt,
lønlig iblandt os de går,
– lønlig iblandt os de går!
2. Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englenes sang,
– evig er englenes sang.
3. Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunger om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
salig er englenes sang,
– salig er englenes sang.
4. Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringer til store og små
bud om ham, som i krybben lå;
fryd dig, hver sjæl, han har frelst,
– fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

God jul fra Ælbani

På loftet sidder nissen

1. På loftet sidder nissen med sin julegrød,
sin julegrød, så god og sød,
han nikker, og han spiser, og han er så glad
for julegrød er hans bedste mad.
Men rundt omkring står alle de små rotter,
og de skotter, og de skotter:
“Vi vil så gerne ha’ lidt julegodter,”
og de danser, danser rundt i ring.
2. Men nissefar han truer med sin store ske:
“Vil I nu se at kom’ af sted,
for jeg vil ha’ min julegrød i ro og fred,
og ingen, ingen vil jeg dele med.”
Men rotterne de hopper, og de danser,
og de svinser, og de svanser,
de kikker efter grøden, og de standser,
og de står om nissen tæt i ring.
3. Men nissefar han er en lille hidsigprop,
og med sin krop han gør et hop:
“Jeg henter katten, hvis I ikke holder op,
når katten kommer, skal det nok bli’ stop.”
Så bliver alle rotterne så bange,
åh, så bange, åh, så bange,
de vender sig og danser et par gange,
og en, to, tre, så er de væk!

God jul fra Ælbani

Dejlig er jorden

1. Dejlig er jorden,
prægtig er Guds himmel,
skøn er sjælens pilgrimsgang!
Gennem de fagre
riger på jorden
gå vi til paradys med sang!
2. Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra himlen
i sjælens glade pilgrimssang.
3. Englene sang den
først for markens hyrder,
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er i dag en frelser fød!

God jul fra Ælbani

Højt fra træets grønne top

1. Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen,
spillemand, spil lystigt op,
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min,
ikke rør' ved den rosin!
Først skal træet vises,
siden skal det spises.
2. Se, børnlil, nu går det godt,
I forstår at trave,
lad den lille Sine blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd!
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet.
3. Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger,
hver gang han den kommer nær,
vil han ikke længer.
Hvad du ønsker, skal du få,
når jeg blot kan stole på,
at du ej vil tromme,
for min sang er omme.
4. Anna hun har ingen ro,
før hun får sin pakke:
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du bli'r mig alt for dyr,
men da du så propert syr,
sparer vi det atter
ikke sandt, min datter?
5. Denne fane, ny og god,
giver jeg til Henrik,
du er stærk, og du har mod,
du skal være fænrík.
Hvor han svinger fanen kækt!
Børn, I skylder ham respekt!
Vid, det er en ære
dannebrog at bære.
6. O, hvor den er blød og rar,
sikken dejlig hue,
den skal sikre bedstefa'r
imod frost og snue.
Lotte hun kan være stolt,
tænk jer, hun har garnet holdt;
det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke!
7. Børn, nu er jeg blevet træet,
og I får ej mere,
moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.